

Formanden (Krabbe): Paa Grund af den Forbindelse, der findes mellem Vædringsforslagene Nr. 48—51 og en større Mengde af de forudgaaende Vædringsforslag, vil Afstemningen begynde med Vædringsforslagene Nr. 48—51.

Finantslovsforslagets Paragrafer, de stillede Vædringsforslag og Spørgsmaalet om Overgangen til 3die Behandling sættes under Forhandling under Et.

Solstein-Ledeborg: Som jeg tillod mig at yttre ved denne Sags første Behandling, har det været vor Mening, at Finantslovsforlaget i det Væsentlige burde føres tilbage til den Form og det Indhold, det havde ved tredie Behandling i Folkethinget forinden Opløsningen. Jeg sagde udtrykkelig dengang „i det Væsentlige“, idet det allerede da var mig klart, at der paa enkelte mindre væsentlige Punkter kunde være Anledning ogsaa for det Mindretal, som jeg særlig førte Ordet for, til at gjøre Indrømmelser for at opnaa en større Enighed om Sagen i det Hele og for ikke at stille Forslag op, der dog ikke kunde sættes igjennem, og som ikke havde tilstrækkelig Betydning til derom at reise en Debat. Den Norm eller den Tante, der har været ledende for mig og mine nærmeste Meningsfæller med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke saadanne Indrømmelser eller mindre Afvigelser fra Lovforlagets Indhold, man kunde være tilbøjelig til at gjøre, har været Hensynet til, hvad der maatte antages at ville være blevet Lovforlagets Indhold ved eneste Behandling inden Opløsningen. Vi have, hvor det kun dreiede sig om uvesentlige eller mindre væsentlige Forskjelligheder, ikke anset det for rigtigt eller hensigtsmæssigt fra vor Side at stille Forslag op, om hvilke vi kunde sige os, at de ikke vilde være blevne vedtagne og ikke kunde sættes igjennem ved eneste Behandling i Folkethinget, naar der ikke var en saa stor principiel Betydning i dem, at vi af den Grund maatte være nødte dertil, hvad der ikke har været i de Forslag, jeg nu nærmere skal omtale. Vrede Medlemmer ville jo vide, at allerede til eneste Behandling blev der gjort enkelte Indrømmelser eller mindre Afvigelser i Finantslovens Indhold ved tredie Behandling fra en anden Side end den, hvortil jeg hører. De samme Indrømmelser eller Forandringer ere atter nu foreslaaede, og det er med Hensyn til vor Stilling til disse mindre Forandringer, jeg blot skal sige et Par Ord for at forklare den. De vedrøre tre Punkter, dels Bevillingerne paa § 26. Disse bleve af os til eneste Behandling foreslaaede førte tilbage ordret til de samme, de vare ved tredie Behandling i Folkethinget. Følgen maatte deraf blive, at Be-

villingen til de store Kruppske Kanoner igjen indfattes, og at de andre Poster da som Følge deraf maatte gaa ud, for at vi kunde holde os indenfor den bestemte Sum. Efterat Tiden er gaaet saa langt hen, og efter at det fra anden Side er blevet anset for rigtigt at sætte andre Bevillinger ind istedetfor Kanonbevillingen, have vi ikke troet at burde gjøre Vansteligbed i saa Henseende, og vi have da gjenoptaget disse Forslag i det Væsentlige, saaledes som de fra vor Side først blev stillede ved 3die Behandling, og dernæst af det ærede andet Mindretal til eneste Behandling, saaledes at vi nu ere Medforslagsstillere til Forslagene paa § 26 og ere da enige om ikke at gjenoptage nogen Bevilling til Kanonerne men om blot at nedsætte den Sum, der er forlangt fra Regeringens Side, til den Sum der gjennemsnitlig i de senere Aar har været givet paa § 26. Dernæst have vi med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Seminariefondens Understud skal dækkes af Sorø Akademi eller Statskassen, ikke heller troet at burde stille nogen Forbring fra vor Side. Det vilde da, hvis man skulde holde sig til 3die Behandling i Folkethinget, være nødvendigt ogsaa paa dette Punkt at føre Lovforlaget tilbage eller stille Vædringsforslag, som gik ud paa, at Seminariefondens Understud dæktes af Sorø Akademi. Da imidlertid det andet Mindretal, som jeg nu har omtalt, paa dette Punkt har gjort Indrømmelser, have vi ikke troet, at det er en Sag, der er stor nok til derfor fra vor Side at stille Forslag op, som dog ikke kunne blive vedtagne her i Thinget, da vi ikke ere et tilstrækkeligt Antal til at kunne sætte det igjennem, og vi have derfor afholdt os fra at stille Vædringsforslag i den Retning. Deraf vil altsaa Følgen blive, at Lovforlaget paa dette Punkt bliver saaledes som det nu er, altsaa usforandret. — Med Hensyn til Forslaget om Dyrtidsstillæg til Embedsmændene er vor Stilling noget anderledes. Vi kunde ikke erkjende det for ønskeligt, saa længe der er saa megen Strid om dette Spørgsmaal at optage det paa Finantsloven for Diebliffet. Vi have ikke anset saadant for heldigt, men vi have i det Hele med Hensyn til dette Spørgsmaal om Dyrtidsstillæg til Embedsmændene saavel med Hensyn til, om det skulde optages iaar paa Finantsloven, stændt der har viist sig saa stor Uenighed derom, at det endog har været umuligt i Fællesudvalg at komme til et Resultat — som med Hensyn til Spørgsmaalet om Maximalgrændsen holdt os tilbage og ikke paataget os nogen Ledelse af denne Sag, hvormod vi i forrige Samlings Begyndelse have støttet de Bestræbelser, der reistes fra anden Side i Salen, paa at fastholde en Grændse af 2,500 Kr., naar man overhovedet skulde ind paa dette Lønningstillæg. — I Hensyn